

Jørn Jespersen (SF):

Da vores ordfører, hr. Kristen Touborg, ikke kan være her i dag, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Det er selvfølgelig meget interessant at fremme anvendelse af og udvikling af ny teknologi også til behandling af husdyrgødning som f.eks. gyllesepareringsanlæg. Det vil være til gavn for såvel landmændene som for de mennesker, der opholder sig i nærheden af områder, hvor der udbringes gylle, det er der ingen tvivl om.

Problemet er bare, at der ikke i dag findes gyllesepareringsanlæg, som inden for de økonomisk realistiske rammer kan behandle husdyrgødningen, så det bliver en tør fraktion, som er velegnet til at afsætte som en egentlig handelsvare. Det fremgår også i nogen grad af bemærkningerne til lovforslaget.

Nu er det så hensigten med lovforslaget: »... at fjerne de barrierer, der i den gældende lov stiller sig i vejen for udbredelsen af den nyeste teknologi«.

Sagt på en anden måde skal der lempes på de regler, der er for udbringning af husdyrgødning fra de svineproducenter, som investerer i gyllesepareringsanlæg, og det er vi ikke særlig trygge ved, for hvad bliver konsekvenserne? Det bliver for det første formentlig, at vi vil få endnu større enheder, end vi allerede har i dag, især inden for svineproduktionen med en heraf øget påvirkning af nærmiljøet. Og for det andet, at det vil blive endnu vanskeligere for kommunerne at holde kontrol med miljøforholdene på de store svinefarme, og der er jo mildest talt ikke noget særligt tilsyn i forvejen. De fleste steder går der adskillige år mellem tilsynene.

Vi frygter, at der vil blive givet tilladelse til udvidelse af svineproduktionen med henvisning til, at der bliver anvendt gyllesepareringsanlæg, som i virkelighedens verden ikke fungerer som forudsat med deraf følgende risiko for forurening bl.a. af grundvandet.

Derfor kan vi ikke i SF støtte lovforslaget, som det foreligger.

Kl. 14.45

Martin Lidegaard (RV):

Danmark er som bekendt verdens største svineeksportør, og det siger ikke så lidt, når man er sådan et lille land. Det har betydet en utrolig indtægt til landet og en stor industri, men det har også betydet, som vi alle sammen ved, nogle alvorlige omkostninger for både naturen og miljøet. I Det Radikale Venstre er vi meget optaget

af, at enhver udvikling på det her område tager hensyn til begge dele, jf. VVM-rapporten, som vi forhåbentlig kunne komme tilbage til under senere debatter.

I forhold til det konkrete forslag her synes vi sådan set, at det kan være meget fornuftigt at betragte de største svineproducenter i dag mere som industri, end vi er vant til at gøre. Det betyder på den ene side, at vi i Det Radikale Venstre mener, at vi kommer til at skærpe miljøkravene til den industri, ikke slække dem, men på den anden side også være mere fleksible i forhold til, hvordan denne industri så skal leve op til de miljøkrav, vi stiller til den.

På den baggrund forekommer det fornuftigt at forsøge at give erhvervet en chance for at udvikle nye metoder i forbindelse med gylleseparering og lignende måder at håndtere gyllen på. Det er jo fuldstændig korrekt, som hr. Jørn Jespersen var inde på, at foreløbig eksisterer der heller ikke mig bekendt en metode, der er rentabel. I Holland har man jo arbejdet med det her i årtier uden at finde metoder, der er rentable.

Men det skal ikke forhindre danskerne i også at prøve det, og hvis ikke det i øvrigt går ud over arealkrav og generelle miljøkrav, kan Det Radikale Venstre tilslutte sig forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Her er tale om et forslag, der efter Enhedslistens opfattelse bryder med alle økologiske grundprincipper. Man kan sige, at forslaget peger i retning af det jordløse landbrug, hvor man faktisk opdrætter, opfeder dyr helt uden at have nogen jord at gøre det på, for den logiske konsekvens af det her er jo, at man afkobler forbindelsen mellem jorden og husdyrproduktionen.

Det er selvfølgelig, fordi man i dag er i den situation, at den danske svineproduktion har nået det loft, som den danske natur kan håndtere. Der kan simpelt hen ikke bruges mere gødning i Danmark. Men man vil åbenbart gerne forsøge, om man så kan drive svineproduktionen ud over det punkt, som den økologiske balance tillader.

Det betyder så, at man skal til at lave en international arbejdsdeling, hvor man producerer foderet i nogle andre lande, hvor man producerer dyrene i Danmark, så kører man dem til Tyskland under uværdige former, og så slagter man dem dér. Den form for landbrugsindustriel arbejdsdeling er efter min mening direkte uetisk. Den er også energiøkonomisk hamrende forkert, så det er indlysende, at det vil være meget svært